

Sectorplan 08 Gescheiden ingezameld/afgegeven groenafval

I Afbakening

De volgende afvalstoffen vallen onder de reikwijdte van dit sectorplan:

Afvalstoffen	Toelichting
Gescheiden ingezameld of afgegeven groenafval (grof)	Dit sectorplan betreft zowel aan de bron gescheiden gehouden (grof) groenafval, als gescheiden afgegeven groenafval. Het gaat daarbij om: <ul style="list-style-type: none"> Groenafval wat vrijkomt bij aanleg en onderhoud van openbaar groen, bos- en natuurterreinen, terreinen van instellingen, hoveniers en andere bedrijven; Maaisel van bermen en slootranden; Grof tuinafval van bedrijven en huishoudens.
Residuen die ontstaan bij het verwerken van groenafval	Bij het verwerken tot compost en/of verder opwerken van compost tot keurcompostkwaliteit ontstaat – bijvoorbeeld bij het zeven – een residufractie die onder meer bestaat uit plastic, papier, touw, metaal, glas en dergelijke.

In paragraaf IV is een nadere toelichting opgenomen op de afbakening, alsook een overzicht van afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen van dit sectorplan, maar vallen onder andere delen van het LAP.

II Minimumstandaard

Minimumstandaard voor vergunningverlening

	Afvalstoffen / deelstroom	Minimumstandaard voor verwerking (en eventuele voorwaarden)
a	Groenafval (grof)	Recycling in de vorm van: <ul style="list-style-type: none"> composteren met het oog op recycling als compost, of vergisten met gebruik van het gevormde biogas als brandstof gevolgd door narijping (nacompostering of een andere vorm van aërobe droging) gericht op recycling van het digestaat. Eveneens is toegestaan: <ul style="list-style-type: none"> Inzet als brandstof t.b.v. levering van elektriciteit en/of warmte. Voor bermmaaisel is gebruik als diervoeder toegestaan onder de voorwaarden van de Wet dieren. Op of in de bodem brengen waarbij het stortverbod van art 10.2 van de Wm niet geldt, als dit op basis van het Besluit vrijstelling stortverbod buiten inrichtingen en de Vrijstellingsregeling plantenresten mag. Verbranding van groenafval buiten een inrichting als hiervoor, in incidentele gevallen, een ontheffing van art 10.2 is verleend op basis van art. 10.63 Wm.
b	Residuen die ontstaan bij het verwerken van groenafval	Verwijderen door verbranden. Zeefgrond verwerken volgens de minimumstandaard van sectorplan 39.

Zie paragraaf V voor een toelichting op de minimumstandaard.

Ontwikkelingen afvalstof en minimumstandaard

Tijdens de planperiode wordt onderzocht of verbranden van groenafval (niet zijnde de houtfractie) toegestaan moet blijven worden. Daarbij zal tevens onderzocht worden op welke wijze de composteertechniek in een mLCA-methode moet worden meegenomen.

Er is aandacht om (deelstromen uit) groenafval hoogwaardiger te benutten (cascadering). Zo wordt concreet gewerkt aan terugwinnen van vezels uit gras middels raffinage. Ook terugwinnen van eiwitten heeft aandacht, maar vraagt nog wel wat ontwikkeling. Indien de ontwikkelingen op dit gebied andere verwerkingsvormen haalbaar maken, kan dit op termijn leiden tot het aanpassen

van de minimumstandaard.

Zie paragraaf VI voor toelichting op de verwachte ontwikkelingen.

III Grensoverschrijdend transport

Het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures voor overbrenging vanuit of naar Nederland zijn opgenomen in het [hoofdstuk B.13](#) 'Grensoverschrijdend transport van afvalstoffen' van het beleidskader.

In [bijlage F.10](#) is een gedetailleerde beslisboom opgenomen t.b.v. het vaststellen of overbrenging t.b.v. een bepaalde verwerking op basis van hoofdstuk B.13 kan worden toegestaan. De uitwerking voor dit sectorplan is hieronder gegeven. Deze uitwerking geldt:

- voor overbrenging binnen de Europese Unie, en
- voor invoer van buiten de Europese Unie en uitvoer naar buiten de Europese Unie, tenzij
 - uit paragraaf B.13.2.2 van het beleidskader iets anders volgt en/of
 - toetsing aan verordening 1013/2006/EG ([EVOA](#)) al direct leidt tot bezwaar (bijvoorbeeld op basis van art 36 van de verordening)

Overbrenging vanuit Nederland:

Overbrenging vanuit NL:	In beginsel toegestaan?	Toelichting, voorwaarden of uitzondering
<i>(voorlopige) nuttige toepassing:</i>		
t.b.v. voorbereiding voor hergebruik	NVT	Gezien de aard en/of samenstelling van deze afvalstof.
t.b.v. recycling; of, t.b.v. voorlopige nuttige toepassing gevolgd door recycling	Ja	Tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt (zie ook beleidskader hoofdstuk B.13, paragraaf B.13.5.2). Voor gescheiden ingezameld groenafval en residuen geldt dat elke mate van storten te veel is.
t.b.v. andere nuttige toepassing	Ja	Voor afval zoals bedoeld in par. II onder a.
	Ja	Voor afval zoals bedoeld in par. II onder b, tenzij er alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort en/of wanneer de mate van recycling de overbrenging niet rechtvaardigt (zie ook beleidskader par. B.13.5.2.) Voor dit afval geldt dat elke mate van storten te veel is.
<i>(voorlopige) verwijdering:</i>		
t.b.v. verbranden	Nee	Voor afval zoals bedoeld in par. II onder a, omdat andere nuttige toepassing mogelijk is.
	Ja	Voor afval zoals bedoeld in par. II onder b.
t.b.v. andere vormen van (voorlopige) verwijdering ¹ dan verbranden of storten	Nee	Voor afval zoals bedoeld in par. II onder a, omdat andere nuttige toepassing mogelijk is.
	Nee	Voor afval zoals bedoeld in par. II onder b, omdat verbranding mogelijk is.
t.b.v. storten	Nee	Op grond van nationale zelfverzorging én omdat andere nuttige toepassing (van afval als bedoeld in par. II onder a) of verbranden (van afval als bedoeld in par. II onder b) mogelijk is.

Overbrenging naar Nederland:

Overbrenging naar NL:	In beginsel toegestaan?	Toelichting, voorwaarde of uitzondering
<i>(voorlopige) nuttige toepassing</i>		
t.b.v. voorbereiden voor hergebruik	NVT	Gezien de aard en/of samenstelling van deze afvalstof.
t.b.v. recycling	Ja	Indien de verwerking in overeenstemming is met de minimumstandaard.
t.b.v. andere nuttige toepassing	Ja	Voor afval als bedoeld in par. III onder a, indien de verwerking in overeenstemming is met de minimumstandaard.
	Ja	Voor afval als bedoeld in par. III onder b, indien de verwerking in overeenstemming is met de minimumstandaard.

¹ Dit betreft alle verwijderingshandelingen anders dan D1 en D10 uit de bijlage I [KRA](#), alsook verwijderingshandelingen niet genoemd in de KRA.

<i>(voorlopige) verwijdering</i>		
t.b.v. verbranden	Nee	Voor afval zoals bedoeld in par. II onder a, omdat andere nuttige toepassing mogelijk is.
	Ja	Voor afval zoals bedoeld in par. II onder b.
t.b.v. andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan verbranden of storten ¹	Nee	Omdat andere nuttige toepassing (van afval als bedoeld in par. II onder a) of verbranden als vorm van verwijdering (van afval als bedoeld in par. II onder b) mogelijk is.
t.b.v. storten	Nee	Op grond van nationale zelfverzorging én omdat nuttige toepassing (van afval als bedoeld in par. II onder a) of verbranden als vorm van verwijdering (van afval als bedoeld in par. II onder b) mogelijk is.

IV Overwegingen bij de afbakening

Gescheiden ingezameld dan wel gescheiden afgegeven groenafval komt vrij bij de aanleg en onderhoud van openbaar groen, bos- en natuurterreinen. Het betreft tevens afval dat hiermee te vergelijken is, zoals grof tuinafval, berm- en slootmaaisel, afval van hoveniersbedrijven, agrarisch afval en afval dat vrijkomt bij aanleg en onderhoud van terreinen van instellingen en bedrijven. Ook gescheiden ingezameld grof tuinafval van huishoudens valt onder dit sectorplan. Partijen aan de bron gescheiden gehouden groenafval die niet worden ingezameld maar door een ontdoener zelf ter verwerking worden aangeboden vallen ook onder dit sectorplan.

Vergelijkbare, maar niet onder dit sectorplan vallende afvalstoffen

Onderstaand – niet limitatief bedoeld – overzicht geeft afvalstoffen weer die vergelijkbaar zijn met de afvalstoffen uit dit sectorplan maar *niet* onder de reikwijdte van dit sectorplan vallen:

Afvalstoffen	Toelichting of verwijzing
Ongescheiden ingezameld organisch afval van huishoudens	Zie SP1 (Huishoudelijk restafval (fijn en grof))
Ongescheiden ingezameld organisch afval van bedrijven	Zie SP2 (Restafval van bedrijven)
Organische monostromen uit de voedings- en genotmiddelenindustrie	Zie SP3 (Procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen)
Gescheiden ingezameld groente-, fruit-, en fijn tuinafval (gft-afval) van huishoudens	Zie SP6 (Groente-, fruit- en tuinafval van huishoudens)
Gescheiden ingezameld organisch bedrijfsafval, waaronder (gekookt) keukenafval en etensresten (swill) dat vrijkomt bij handel, diensten en overheden en veilingafval	Zie SP7 (Organisch bedrijfsafval)
Graszoden	Zie beleidskader

Euralcodes in relatie tot dit sectorplan

De volgende Euralcodes *kunnen* betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan: 020103; 020107; 200201.

Deze opsomming is indicatief. Euralcodes kunnen namelijk relevant zijn voor meerdere sectorplannen. Voor de feitelijke afbakening van wat onder dit sectorplan valt, is paragraaf I van het sectorplan bepalend en niet deze opsomming van Euralcodes (zie ook [hoofdstuk D.4](#) Omgaan met Eural, van het beleidskader).

V Toelichting en specifieke aandachtspunten bij dit sectorplan

Het beleidskader is de basis voor het afvalbeheer en beleidsuitvoering. Dit sectorplan geeft de specifieke invulling van de onderdelen 'minimumstandaard' en 'grensoverschrijdend transport' voor de in de afbakening genoemde afvalstoffen. Waar dit sectorplan afwijkt van het beleidskader is het sectorplan leidend. Het is belangrijk dat iedereen die betrokken is bij afvalbeheer ook kennis neemt van het beleidskader.

Specifiek voor de praktijk van vergunningverlening zijn de volgende hoofdstukken van het beleidskader in het bijzonder van belang:

- Wettelijke reikwijdte van het LAP ([Deel A.2.3](#)).
- Voorwaarden voor afwijken van het LAP bij vergunningverlening ([Deel A.2.6](#)).
- Het algemene beleid rond afvalscheiding ([Deel B.3](#)).
- Het beleid rond en het vergunnen van inzamelen ([Deel B.4](#)).
- Het beleid rond op- en overslaan van afvalstoffen ([Deel B.5](#)).
- Het algemene beleid rond (niet)mengen van afvalstoffen ([Deel B.7](#)).
- Taken en bevoegdheden van de verschillende overheden betrokken bij afvalbeleid en beleidsuitvoering waaronder ook de provincies en de gemeenten ([Deel C](#)).
- Specifieke aandachtspunten voor vergunningverlening ([Deel D](#) integraal) met specifiek:
 - Het principe van de minimumstandaard voor verwerking ([Deel D.2](#)).

- Omgaan met de minimumstandaard bij gedeeltelijke (voor)behandeling en het opnemen van sturingsvoorschriften om te borgen dat de totale verwerking conform de minimumstandaard plaatsvindt ([Deel D.2.2.4.2](#)).
- Aandachtspunten Acceptatie- en verwerkingsbeleid afvalverwerkers ([Deel D.3](#)), met ook aandacht voor specifieke uitzonderingen.
- Omgaan met de Eural ([Deel D.4](#)).

Uit het beleidskader, wet- en regelgeving en andere info zijn bovendien ook onderstaande aspecten van specifiek belang:

1. Aandachtspunten t.a.v. gescheiden houden van de afvalstoffen (hele keten)

Gescheiden houden van afvalstoffen is een terugkerend issue op verschillende momenten in het afvalverwerkingsproces waarmee met zorg moet worden omgegaan teneinde verwerking volgens de minimumstandaard niet te frustreren.

Groenafval valt onder [categorie 12](#) van [bijlage 5](#) van het LAP²: *groenafval*. Op basis van beleid rond het gescheiden houden zoals beschreven in [hoofdstuk B.3](#) moeten afvalstoffen van deze categorie in beginsel gescheiden worden gehouden van elkaar, van andere categorieën afvalstoffen en niet-afvalstoffen. Zie het beleidskader [hoofdstuk B.7](#) (Mengen) voor de voorwaarden waaronder mengen toch is of kan worden toegestaan.

2. Aandachtspunten t.a.v. producent/ontdoener van de afvalstoffen

Het [Activiteitenbesluit](#) en de [Activiteitenregeling milieubeheer](#) stellen in art. 2.12 respectievelijk 2.9 algemene regels rond het gescheiden houden van afvalstoffen. Voor producenten/ontdoeners die wel over een omgevingsvergunning (moeten) beschikken kan het bevoegd gezag aan de omgevingsvergunning specifieke voorschriften verbinden t.a.v. het gescheiden houden en beheer van de afvalstoffen die bij de ontdoener ontstaan, ten einde de (latere) verwerking volgens de minimumstandaard niet te frustreren. Zie ook [hoofdstuk B.3](#) Afvalscheiding.

3. Aandachtspunten t.a.v. inzameling/vervoer van de afvalstoffen

De hierboven onder 1 genoemde aandachtspunten rond gescheiden houden van de afvalstoffen die vallen onder dit sectorplan zijn ook van belang bij inzameling/vervoer ten einde de verwerking volgens de minimumstandaard niet te frustreren (doelmatigheidsprincipe). Hiervoor is op grond van artikel 10.47 eerste lid van de [Wet milieubeheer](#) in het [Besluit inzamelen afvalstoffen](#) een bepaling opgenomen (artikel 1b) dat ook inzamelaars afvalstoffen die gescheiden worden aangeboden, gescheiden moeten houden. Deze bepaling geldt voor alle afvalstoffen.

Op grond van de [Activiteitenregeling milieubeheer](#), artikel 3.115, tweede lid onder I, dient grof tuinafval ook bij de gemeentelijke milieustraat gescheiden te worden opgeslagen. Indien grof tuinafval op de gemeentelijke milieustraat niet gescheiden wordt opgeslagen, moet via nascheiding of op een andere wijze een zelfde niveau van afvalscheiding worden bereikt waarmee een zelfde niveau van recycling kan worden bereikt als wat zou zijn bereikt bij het reeds gescheiden houden op de milieustraat. Zie verder beleidskader [hoofdstuk B.3](#) Afvalscheiding.

4. Aandachtspunten t.a.v. het verwerken van de afvalstoffen

Mengen t.b.v. verwerking (algemeen)

Zoals onder 1 is aangegeven dient deze afvalstof in beginsel gescheiden te worden gehouden van andere afvalstoffen en niet-afvalstoffen. Indien de afvalstof t.b.v. de verwerking moet worden gemengd, is dit slechts toegestaan als in de vergunning van de verwerker is geregeld dat deze afvalstof mag worden gemengd met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen. De bepalingen en voorwaarden voor het vergunnen van dergelijke menghandelingen zijn opgenomen in [hoofdstuk B.7](#) van het beleidskader.

Toelichting op de minimumstandaard

De minimumstandaard voor groenafval is in de eerste plaats gericht op recycling tot compost. Indien groenafval verwerkt wordt in een vergistingsinstallatie moet het digestaat vervolgens ook aerobisch verwerkt worden tot compost. Andere toepassingen van het digestaat, zoals verbranden,

² Ook de [Arm](#) kent in bijlage 11 een lijst van afvalcategorieën die van belang is voor het gescheiden houden van afvalstoffen. Vooralsnog geldt deze bijlage voor type A- en B-inrichtingen. Voor type C-inrichtingen geldt de bijlage uitsluitend voor gevaarlijke afvalstoffen. De bijlage is nog gebaseerd op bijlage 5 van LAP2. Middels een geplande wijziging van het Abm en de Arm zal bijlage 11 van de Arm ook geheel gaan gelden voor type C inrichtingen en in overeenstemming worden gebracht met bijlage 5 van LAP3. Vanaf dat moment gelden voor alle type inrichtingen dezelfde afvalcategorieën.

sluit de minimumstandaard dus uit.

Recycling van het digestaat houdt in dat het digestaat verwerkt moet worden tot compost dat voldoet aan de eisen van het [Uitvoeringsbesluit meststoffenwet](#). Vloeibare compost bestaat niet. Compost is per definitie een zodanig stabiel eindproduct dat daarin alleen nog een langzame afbraak van humeuze verbindingen plaatsvindt (art. 1 lid 1 f, [Uitvoeringsbesluit meststoffenwet](#)). Digestaat na vergisting is in veel gevallen niet stabiel en moet, al dan niet na scheiding in een dikke en dunne fractie, aerobisch verder worden verwerkt. Alleen als is aangetoond dat de dikke fractie van het digestaat een stabiel eindproduct is, bijvoorbeeld met de Oxitop- of Rottegradmethode, dan kan aerobe droging achterwege blijven. De dikke fractie van het digestaat kan als compost worden afgezet als het voldoet aan de definitie van compost in het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet.

Daarnaast zijn ook andere verwerkingsopties toegestaan:

- a. Inzet als brandstof ten behoeve van levering van elektriciteit en/of warmte.
- b. Bermmaaisel mag onder voorwaarden (Wet dieren) worden gebruikt als diervoeder. Op grond van het [Besluit diervoeders 2012](#) mag in diervoeder het in bijlage I bij Richtlijn nr. 2002/32/EG vastgestelde gehalte aan ongewenste stoffen niet worden overschreden. In deze bijlage zijn onder andere concentratiegrenswaarden opgenomen voor organische en anorganische verontreinigingen en voor schadelijke botanische verontreinigingen. Dit besluit is ook van toepassing op bermmaaisel.
- c. Groenafval dat valt onder een vrijstelling die is opgenomen in de [Vrijstellingsregeling plantenresten](#) mag buiten een inrichting op of in de bodem worden gebracht, voor zover aan de voorschriften van de vrijstellingsregeling wordt voldaan. Dit volgt uit art 10.2 lid 1 van de Wm waarin een verbod is opgenomen voor buiten een inrichting storten en anderszins op of in de bodem brengen. Op basis van lid 2 van dit artikel kan hiervan via het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen en Vrijstellingsregeling plantenresten van worden afgeweken. Groenafval dat niet onder de genoemde categorieën van de Vrijstellingsregeling plantenresten valt of niet voldoet aan de voorwaarden van de Vrijstellingsregeling plantenresten, mag niet op of in de bodem worden gebracht tenzij hiervoor een ontheffing, op basis van artikel 10.63 tweede lid, van artikel 10.2 Wm is verleend. Dit geldt ook als het groenafval kan worden aangemerkt als natuurlijk, niet-gevaarlijk³ landbouw- en bosbouw materiaal⁴ en het wordt toegepast in de landbouw of de bosbouw conform artikel 10.1a, onder f, [Wet milieubeheer](#). Voor stoffen, preparaten en voorwerpen genoemd in artikel 10.1.a is hoofdstuk 10 van de Wm niet van toepassing met uitzondering⁵ van artikelen 10.1, 10.2 en 10.54 en titel 10.2.
- d. Voor het buiten een inrichting verbranden van groenafval is een ontheffing van artikel 10.2 Wm nodig die is verleend op basis van art. 10.63 eerste lid Wm. Ook bij het verlenen van deze ontheffing moet worden getoetst aan de minimumstandaard. Structureel verlenen van ontheffingen is ongewenst.

Op enkele van bovenstaande verwerkingsopties en de daarbij horende bepalingen die van belang zijn bij het verlenen van ontheffingen of vergunningen wordt hieronder nader ingegaan:

- *Inzet als meststof / inzet t.b.v. productie van compost*
In internationaal verband is vastgelegd dat bodemverontreiniging voorkomen moet worden. Dit uitgangspunt is ook gehanteerd bij het formuleren van kwaliteitseisen en doseringsnormen voor compost. De kwaliteitseisen voor compost zijn opgenomen in het [Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet](#) en de doseringsnormen in het [Besluit gebruik meststoffen](#). Ook rechtstreeks toepassing als bodemverbeteraar mag niet in strijd zijn met deze regelgeving of zelfs met het [Besluit bodemkwaliteit](#). Het is aan bevoegd gezag om deze verwerkingsopties te beoordelen.
- *Thermische verwerking / verbranden*
 - De geldende (emissie)wetgeving bij de inzet van biomassa stromen voor energiewinning is te vinden in het [Activiteitenbesluit milieubeheer](#). Meer informatie is te vinden op de site van [InfoMil](#), bij de onderwerpen stookinstallaties en biomassa.

³ Voor de uitleg van 'niet-gevaarlijk' wordt aangesloten bij de uitleg zoals opgenomen in de Vrijstellingsregeling plantenresten dat het materiaal niet één of meer van de gevaarlijke eigenschappen als bedoeld in bijlage III van de Kra bezit.

⁴ Het gaat hier om materiaal afkomstig uit de landbouw en bosbouw. Voor de herkomst wordt hiervoor aangesloten bij wat in de Vrijstellingsregeling plantenresten wordt verstaan onder landbouw- en bosbouw materiaal (art. 1 c Vrijstellingsregeling plantenresten).

⁵ Deze uitzondering is per 1 januari 2019 in werking getreden (Staatsblad 2018, 406). De wijziging zelf is al eerder gepubliceerd (Staatsblad 2014, 302).

- De [Wet milieubeheer](#) bevat een verbod voor het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen (artikel 10.2). Daarmee wordt afvoer van organisch afval naar inrichtingen die deze stroom verwerken voor nuttige toepassing gestimuleerd. Burgemeester en wethouders kunnen op basis van artikel 10.63 van de Wet ontheffing verlenen van het verbod op grond van artikel 10.2 Wm. In praktijk wordt van deze mogelijkheid gebruik gemaakt voor bijvoorbeeld het op locatie verbranden van ziek hout in de fruitteelt of voor de verbranding van kerstbomen.
 - Het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen brengt risico's met zich mee voor de openbare orde en veiligheid en conflicteert met de belangen voor de bescherming van milieu, leefomgeving en flora en fauna. Meestal zijn betere alternatieven voorhanden. Daarom adviseren het ministerie van IenW en de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) aan gemeenten om een helder en terughoudend ontheffingenbeleid te voeren. Bovendien is het niet wenselijk dat gemeenten verschillend omgaan met de ontheffingsmogelijkheid; dit leidt tot rechtsongelijkheid en moeilijk uitvoerbare handhaving. Het ministerie van VROM (nu IenW) heeft daarom de [handreiking "Toepassing regelgeving verbranden buiten inrichtingen"](#) (VROM 2008) opgesteld waarin gemeenten geadviseerd wordt hoe om te gaan met het verlenen van ontheffingen op het verbod om afvalstoffen buiten inrichtingen te verbranden.
 - Ziek bomenhout hoeft bovendien niet in alle gevallen te worden verbrand. Voor een aantal boomziekten (iepziekte, kastanjebloedingsziekte, Phytophthora ramorum en Verticillium) bestaat een netwerk van gecertificeerde aannemers en verwerkers (composteerders). Het certificatieschema borgt dat ziek hout op zorgvuldige en milieuverantwoorde wijze wordt ingezameld, getransporteerd en verwerkt. Details van het certificatieschema zijn te vinden op www.bvor.nl.
- Op of in de bodem brengen buiten inrichtingen
Op basis van de [Wet milieubeheer](#) is het verboden om afvalstoffen te storten of anderszins - al dan niet in verpakking - op of in de bodem te brengen buiten inrichtingen (artikel 10.2). Echter, op grond van het [Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen](#) zijn bij ministeriële regeling ([Vrijstellingsregeling plantenresten](#)) bepaalde plantenresten aangewezen die onder voorwaarden zijn vrijgesteld van het stortverbod. Uit de toelichting op wijziging van de vrijstelling (stcrt-2018-55157) blijkt dat onder voorwaarden ook valt dat het "... uitsluitend betrekking heeft op het op de bodem brengen van land- en bosbouw materiaal al dan niet na mechanische behandeling (zeven, verkleinen) ervan. Het opbrengen van materiaal na een andersoortige behandeling (waardoor het feitelijk niet meer is aan te merken als land- en bosbouw materiaal), zoals bokashi of composteren, valt niet onder de vrijstellingsregeling. Hetzelfde geldt voor tussenopslag van materiaal ...".
Naast deze regeling zijn gedeputeerde staten op basis van artikel 10.63 van de wet bevoegd om in individuele gevallen ontheffing te verlenen van het verbod van artikel 10.2 van de Wet.

BREF in relatie tot de minimumstandaard

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor de afvalstoffen die vallen onder dit sectorplan zijn de BBT-referentiedocumenten (BREFs) betrokken, die zijn opgesteld in het kader van de [richtlijn industriële emissies](#) (RIE) en voorheen in het kader van de in de RIE opgenomen IPPC-richtlijn. In de BREFs zijn de beste beschikbare technieken (BBT) beschreven voor bedrijfstakken of activiteiten. Bij de vergunningverlening moet rekening worden gehouden met deze BBT-conclusies. Om die reden is getoetst of ook de beschreven minimumstandaard hiermee niet in strijd is.

Voor de afvalstoffen die onder dit sectorplan vallen, zijn geen als BBT aangemerkte bepalingen gevonden over de wijze waarop deze afvalstoffen verwerkt moeten worden. De BBT-conclusies uit de BREFs hebben dan ook geen gevolgen voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd.

Stortverbod

Op grond van het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) (Bssa), artikel 1, eerste lid, categorie 18, onder c, en categorie 20 geldt voor groenafval en voor reststoffen van composterings- of vergistingsinstallaties een stortverbod.

VI Doorkijk minimumstandaard en ontwikkelingen

Bij biotische grondstoffen wordt vaak de term cascadering gebruikt wanneer sprake is van meerdere vormen van verwerking. Het doel van cascadering is in dat geval kortgezegd het efficiënte en effectieve gebruik van biomassa. Cascadering is dan ook te zien als een nadere

uitwerking van delen van de hiërarchie specifiek voor biotische stromen (zie ook [hoofdstuk A.4](#) van het beleidskader).

Op dit moment wordt in het LAP nog niet expliciet gestuurd volgens cascadering, ook al omdat veel zaken op dit gebied nog erg in ontwikkeling zijn. Op het moment dat voor bepaalde biotische stromen – zoals bijvoorbeeld groenafval – alternatieve vormen van verwerking ontstaan en daadwerkelijk op de markt komen kan dit veranderen. In het kader van het convenant Meer en Betere Recycling wordt gewerkt aan het maken van onderscheid tussen vormen van recycling. Indien er meerdere vormen van verwerking beschikbaar komen wordt met die methodiek bezien of het zin heeft om beleidsmatig ook actief te gaan sturen naar één van de vormen. Dit kan dan leiden tot aanpassing van de minimumstandaard.

Het vergisten en composteren van groenafval sluit aan bij het streven naar het sluiten van kringlopen en draagt bij aan een circulaire economie. Echter bij het vaststellen van en toetsen aan een minimumstandaard wordt tevens een beoordeling aan de hand van een LCA uitgevoerd. In de voor LAP2 opgestelde LCA-beoordeling blijkt dat het waarderen van de waarde van compost in LCA-termen lastig is. Hierdoor wordt in de LCA mogelijk onvoldoende rekening gehouden met het waarderen van het behoud van materialen, wat een kernbegrip is bij een hoogwaardige recycling en de circulaire economie. Het behoud van materialen en grondstoffen is namelijk niet alleen van belang in de eerstvolgende levenscyclus, maar ook in eventuele levenscycli daarna. Deze tekortkomingen spelen met name voor composteren ook nog een rol bij de in LAP3 gebruikte mLCA-methode. Op voorhand kan dan ook niet gesteld worden dat met de mLCA-methode de conclusie kan worden getrokken dat verbranden laagwaardiger is dan recycling. Derhalve wordt tijdens de planperiode onderzocht of verbranden van groenafval (niet zijnde de houtfractie) toegestaan moet blijven worden. Daarbij zal tevens onderzocht worden op welke wijze de composteertechniek in een mLCA-methode moet worden meegenomen.

VII Overige informatie

De toenemende vraag naar snoeihout voor energietoepassingen leidt tot een verminderde beschikbaarheid voor de productie van compostproducten. Dit leidt vooral tot problemen bij de productie van de meest hoogwaardige compostproducten, namelijk die veen kunnen vervangen in potgronds substraten. Hierdoor vindt een afname plaats van de productie van biobased potgronds substraten, en kunnen de doelstellingen zoals afgesproken in de Green Deal Veenvervanging niet worden waargemaakt. De SDE+ stimuleert gebruik van snoeihout als brandstof, onder meer om daarmee CO₂-emissiereducties te realiseren. De positieve CO₂-effecten van substraatproductie zijn echter in veel gevallen in dezelfde grootte orde als bij gebruik als brandstof, zonder dat bij substraatproductie sprake is van subsidies.